

РЕШЕНИЕ

№ 3508

гр. София, 03.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 27.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9569** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на К. Д. Ц. срещу Заповед №3286з-3067/15.08.2024г. на директора на ГД“ Национална полиция“ – МВР, с която му е отказано снемане на полицейска регистрация, извършена на основание чл.68, ал.1 от ЗМВР.

В жалбата се иска отмяна на заповедта като немотивирана и незаконосъобразна. Жалбоподателят твърди, че като е отменил първоначалната Заповед N932863-3086/28.08.2023г на директора на ГД „НП“ С., съдът е указал изрично, че при новото произнасяне административният орган следва да направи преценка, дали реабилитацията на жалбоподателя и съответно липсата на данни, той да е извършил ново престъпление от общ характер, в периода след изтърпяване на наказанието, представлява по-малък риск, от гледна точка на целите за противодействие на престъпността или опазване на обществения ред. В обжалваната Заповед обаче, административният орган е извършил формална преценка за посочените обстоятелства, като е направил извод, че личността на жалбоподателя е рискова за обществото по отношение противодействието на престъпността и опазването на обществения ред.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не изпраща представител. Постъпила е писмена защита от адв. И., който изразява становище по същество на делото и претендира присъждане на разноски.

Ответникът - директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ - МВР, чрез юрк.

Р. оспорва жалбата, моли да бъде отхвърлена като неоснователна.

Административен съд София – град, приема за установено следното от фактическа страна:

Между страните не е спорно, че с Решение №7304/03.06.2024г. по адм. д. №10033/2023г. АССГ – 20 състав е отменил по жалба на К. Д. Ц. Заповед № 3286з - 3086/28.08.2023г. на Директора на Главна дирекция "Национална полиция" - МВР, с която му е отказано снемане на полицейска регистрация №13107/27.03.2003г., извършена в ОДМВР- Г. и преписката е изпратена на административния орган за ново произнасяне по заявления с № 338200-4096 от 24.02.2023г. и № 3382205-1/27.02.2023г. по регистъра на 07 РУ –СДВР в частта, с която се иска снемане на полицейска регистрация № 13107 от 27.03.2003г. на ОДМВР Г., съобразно указанията, дадени в мотивите на решението.

При новото разглеждане на исканията на заявителя е съобразено, че полицейската регистрация е била извършена за престъпление по чл.339 от НК – незаконно притежание на оръжие и боеприпаси във връзка със ЗМ №60/2003г. по описа на РУ Г., по което е образувано наказателно производство, завършило с влязла в сила присъда №367/11.05.2004г. на РС Габрово. За държане на огнестрелни оръжия в големи количества, подробно описани в оспорената заповед, жалбоподателят е бил осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 4 години и 6 месеца. К. Д. Ц. е реабилитиран по право на основание чл.87, ал.1 от НК, с Определение №151/18.03.2019г. постановено по ЧНД №64/2019г. на РС Габрово, влязло в сила на 26.03.2019г.

В чл.68, ал.6 от ЗМВР са изброени хипотезите, при които се извършва снемане на полицейска регистрация. Административният орган е приел, че реабилитацията по право, каквато е настъпила за жалбоподателя не фигурира сред лимитативно изброените основания за снемане на извършената полицейска регистрация, поради което е постановен и отказ. Позовал се е на решение по адм. д. №8352/2016г. на ВАС, според което целта на реабилитацията като институт на наказателното право и целта на полицейската регистрация като институт на административното право са различни, поради което настъпването на реабилитация не е основание за снемане на полицейската регистрация. Цитирана е и Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на съвета от 27.04 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, която не възпрепятства държавите – членки да определят операции по обработване и процедури за обработване в национални правила за наказателно-правните процедури във връзка с обработването на лични данни от съдилища и други съдебни органи.

Събрана е информация, че освен по цитираното НОХД №686/2003г. на РС - Габрово, К. Д. Ц. е осъден и с присъда №447/15.07.1997г. по НОХД №230/1997г. на РС Видин за престъпление по чл.333, вр. с чл.330, ал.1 от НК на „лишаване от свобода“ за срок от 5 години, намалено след обжалване с решение на ОС Видин на 2 години. С присъда №1/06.01.2000г. по НОХД №375/2000г. на ОС Видин е признат за виновен за престъпление по чл.214, ал. 2, вр. с чл.18, ал.3, б. „а“ НК. От справка в информационния фонд на МВР е установено, че Ц. е извършител на престъпления по чл.343б, ал.1 НК, по чл.325, ал.1 НК, по чл.339, ал.1 НК, по чл.214, ал.2 от НК, по чл.210, ал.1, т.5 НК, по чл.194, ал.3 НК, които са с висока степен на обществена

опасност и показват трайно незачитане на правовия ред от негова страна, представляват рецидив на престъпното му поведение. Направен е извод, че данните от справката определят личността на К. Д. Ц. като рискова за обществото по отношение противодействието на престъпността и опазването на обществения ред. Продължаването на обработването на данните за извършената полицейска регистрация е прието, че способства за изпълнение на основните дейности на полицейските органи по чл.6, ал.1, т. 1 - 3, 6 и 9 от ЗМВР, като данните се съхраняват в подходящ и разумен срок, с оглед целите, за които се обработват, съгласно съображение 68 от Решение на съда на ЕС по дело С-118/22г.

Справката от 13.08.2024г., относно установени в автоматизираните информационни фондове за общо ползване обработвани лични данни на лицето, изготвена от началник на сектор ДФСД - ГДНП е приложена на лист 19 от делото, в нея се съдържа информация, че регистрираното лице се води „извършител“ по множество досъдебни производства от 2000г, 2002г., 2003г. 2007г., 2011г. 2019г.; бил е обвиняем по следствени дела от 1994г, 1996г. 1997г. 2003г.; задържан е от полицейските органи със заповед през 2019г., нарушавал е многократно правилата за безопасност на движението по пътищата.

Относно компетентността на директора на ГД „Национална полиция“ да постановява заповеди за снемане на полицейска регистрация е представена заповед № 8121з-267/10.03.2015г. на Министъра на вътрешните работи.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА. Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – директор на Главна дирекция „Национална полиция“.

Съгласно чл.68, ал.6 във вр. с чл.29, ал.1 ЗМВР полицейската регистрация се сема въз основа на писмена заповед на министъра на вътрешните работи като администратор на лични данни по ЗЗЛД или оправомощени от него длъжностни лица. Със представената Заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.68, ал.6 във връзка с чл.29, ал.1 и чл.33, т.9 ЗМВР са оправомощени директорът и заместник директорите на Главна дирекция „Национална полиция“ да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация.

Полицейската регистрация представлява обработване на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване и попада в приложното поле на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни. Съображение 26 от Директива 2016/680 изисква гаранции, че събраните данни не надхвърлят необходимото и не се съхраняват за период, по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват, и определя, че администраторът следва да установи срокове за тяхното изтриване или периодичен преглед. От съображение 34 следва извод, че обработването за целите, посочени в член 1, параграф 1 от директивата, следва да включва операции по

ограничаване на обработването, заличаване или унищожаване на данните. Тези принципни положения намират израз в член 5 и член 13, параграфи 2 и 3 от директивата, съгласно които се предвиждат срокове за съхранение и периодична проверка, на необходимостта от съхранение на лични данни.

Националното право урежда изчерпателно предпоставките за снемане на полицейска регистрация в разпоредбата на чл.68, ал.6 ЗМВР и сред тях не е предвидена възможност за снемането ѝ, в случай като настоящия – настъпила е реабилитация по право. Тоест, националната уредба дава практически неограничено право на обработване на данни от компетентните органи за целите, посочени в член 1, параграф 1 от Директива 2016/680 и регистрираното лице няма право да поиска да бъде ограничено обработването, заличаване или унищожаване на данните му в конкретната хипотеза.

Следва да се има предвид, че съхранението от полицейските органи на лични данни и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, се отнася до обработване на лични данни, отговарящи на цели, които съгласно чл. 1, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/680 попадат в приложното ѝ поле. Съгласно чл. 4, параграф 1, б. "в" от Директивата, държавите - членки трябва преди всичко да гарантират, че личните данни са подходящи, относими и не надхвърлят необходимото във връзка с целите, за които данните се обработват. Тази разпоредба изисква държавите - членки да спазват принципа на "свеждане на данните до минимум", с оглед спазване на принципа на пропорционалност. По силата на чл. 4, параграф 1, б. "д" от директивата, държавите членки трябва да гарантират, че тези данни се съхраняват във вид, който позволява идентифицирането на субектите на данни за период, не по-дълъг от необходимия за целите, за които те се обработват.

В решението на СЕС от 30.01.2024 г. по дело C-118/22 г. е дадено задължително тълкуване, че чл. 4, параграф 1, букви "в" и "д" от Директива (ЕС) 2016/680, разглеждан във връзка с чл. 5 и 10, чл. 13, параграф 2, буква "б" и чл. 16, параграф 2 и 3 от тази директива, в светлината на членове 7 и 8 от Харта на основните права на Европейския съюз (ХОПЕС), трябва да се тълкуват в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване.

В българското законодателство и по специално в ЗМВР не е транспонирана разпоредбата на Директива (ЕС) 2016/680, съгласно която следва да бъдат установени срокове за изтриването на данните от администратора или техен периодичен преглед. Доколкото съгласно чл. 633 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК, решението на Съда на Европейските общности (СЕС) е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България и дадените с решение на СЕС от 30.01.2024 г. по

дело С-118/2022 г. разрешения са безспорно относими към настоящия казус, се налага извода, че обработването на лични данни в случаите, свързани с противодействие на престъпността и опазване на обществения ред и по-конкретно по повод извършена в тази връзка полицейска регистрация, е допустимо само ако администраторът периодично проверява дали съхранението е необходимо за целите, за които те са били обработвани, като същият следва във всеки конкретен случай по искане на заинтересовано лице, да осъществява тази проверка като съобрази: характера и тежестта на престъплението, за което е осъдено лицето; настъпилата реабилитация; дали в срока от извършване на престъплението до настъпилата реабилитация лицето е извършило друго престъпление и дали то е от общ характер; както и данните за личността на лицето, респективно риска който то представлява. Едва след извършване на тази преценка, органът може да даде отговор на въпроса необходимо ли е обработката на лични данни да продължи да бъде осъществявана или следва полицейската регистрация на лицето да бъде снета, респективно ограничена.

Противно на твърденията в жалбата, настоящият съдебен състав намира, че административният орган е направил анализ в посочения по-горе смисъл: относно личността на жалбоподателя – тя е определена като рискова за обществото по отношение противодействието на престъпността и опазване на обществения ред; осъщественото от него престъпно деяние, за което е бил осъден и реабилитиран – подробно е описано деянието, цитирана е влязлата в сила присъда, направено е препращане към справка от информационния фонд на МВР, приложена по делото, според която срещу Ц. са водени и други наказателни производства; за целите за защита националната сигурност ли се съхраняват и обработват данните или за целите на противодействие на престъпността и опазване на обществения ред – става ясно от мотивите на заповедта, каква е целта на съхраняването и обработването на лични данни; налице ли са други данни за извършени от лицето престъпления и противообществени прояви – подробно са описани и са представени доказателства. Относно изминалият от извършване на деянието, за което е осъдено лицето период и периодът от изтърпяване на наказанието до датата на подаване на искането за снемане на полицейската регистрация липсва анализ в заповедта за отказ, но съдът констатира, че Определение №151/18.03.2019г. на РС Габрово, с което Ц. е реабилитиран по право е влязло в сила на 26.03.2019г., а видно от справка, изготвена от отдел ИТАПКАО, след датата на реабилитирането, на 08.06.2019г. по описа на 08 РУ - СДВР има образувано срещу К. Д. Ц. ново досъдебно производство ЗМ №710/08.06.2019г. за деяние по чл.194, ал.3 от НК. Изискано е в допълнение и становището на Директора на ОДМВР Г., още при първото произнасяне, като последният е направил предложение за постановяване на отказ за снемане на полицейската регистрация.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. При този изход на делото на ответника се дължи присъждане на поисканото юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.78, ал.8 ГПК и чл.24 от НЗПП съдът определя на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Д. Ц. срещу Заповед №3286з-3067/15.08.2024г. на

директора на ГД“ Национална полиция“ – МВР, с която му е отказано снемане на полицейска регистрация, извършена на основание чл.68, ал.1 от ЗМВР.

ОСЪЖДА К. Д. Ц. да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: